

Politikens hus - den kommende stikkercentral

Dagbladet Politiken vil være stikkercentral

Politiken.dk vil nu som det første større danske medie krydstjekke brugere med folkeregisteret, før de får lov til at skrive kommentarer til bladets artikler, og det kan måske lyde meget uskyldigt, som et forsøg på at hæve debattens niveau, men det er ikke så uskyldigt, som det lyder. For oplysningerne skal åbenbart deles med politiet i påkommende tilfælde, så enhver indvandrerkritisk kommentar kan føre til en tiltale efter §.266b.

Dette må jo unægtelig anses for meget overraskende, da det netop er det såkaldte organ for frisind og oplysning, der nu vil sikre censuren ved at sætte sig i besiddelse af data om de læsere, der vover at kommentere Politikens spalter. Som noget helt nyt skal læserne således først oprette en profil med fødselsdato, navn og adresse. Derefter vil Politiken krydstjekke oplysningerne med Det Centrale Personregister, før læserne bliver godkendt til at kommentere, og når de så har kommenteret, kan de umiddelbart anmeldes til politiet, da Politiken råder over deres data.

Når Politiken undskylder sin nye kommentarpolitik med, at de anonyme bidrag bringer meget lidt frugtbart med sig og meget dårligt, så kan dette nok være sandt, men på denne baggrund alene at ville sikre sig de omtalte persondata, det har kun mening, hvis man har tænkt sig at operere som en stikkercentral. Det er jo let nok at slette en kommentar, også når denne kommentar

er meget grov, så der er slet intet behov for, at bladredaktionen kender ophavsmandens navn, fødselsdato og adresse. Det er persondata, som alene har interesse for en politimyndighed og ikke for en avisredaktion. Og ved at forlange disse data udleveret af alle, der vil kommentere Politikens artikler, så tilkendegiver Politiken over for sine læsere, at man skal passe på, hvad man skriver, for "Politiken ved, hvor du bor". Dette er mafia- og stikkermetoder, og det er utroligt, at et dansk medie vil nedværdige sig til det. Læsernes reaktion på dette bør være at registrere samtlige ansatte på Dagbladet Politiken med navn, fødselsdato og adresse, for har Politiken ret til at oprette et personkartotek med de pågældende oplysninger, så har enhver af bladets læsere jo også ret til at oprette et personkartotek over de ansatte på Politiken. Ingen private virksomheder har nemlig større juridiske rettigheder end landets borgere. Det vil derfor være klogt af Politikens ledelse, om man opgiver denne forrykte ide om personregistrering, før man kommer i konflikt med læserne, der jo formodentlig ikke vil bryde sig om at blive registrerede som forbrydere, bare fordi de vil skrive en kommentar til en af Politiken.dks artikler. Og hvad læserne helt sikkert ikke vil bryde sig om er, at Politiken optræder som stikkervirksomhed og forsyner politiet med navn og adresse på personer, der har skrevet kritisk om de fremmede. Her skal Politiken passe meget på.

Hør Radio Holger !

Radio Holger Internet kan høres på Internettet i form af "streaming" eller download fra Radio Holger Internet-siden www.radioholger.dk, og der sendes nu i det velkendte og praktiske lydformat "mp3". Radio Holger Internet giver de danske indvandrermodstandere en stemme på Internettet.

Den amerikanske politiker og menneskerettighedsaktivist Dr. David Duke blev den 25. november anholdt af tysk politi før han skulle holde tale for en forsamling patrioter i den tyske by Köln. Den tyske organisation Freies Netz Köln havde organiseret sammenkomsten sammen med etnologen Werner Keweloh. Først havde politiet i Köln forsøgt at forhindre mødet ved chikane i form af bil- og personkontroller. Disse kontroller fandt sted i en afstand op til 100 meter fra lokalerne, og kontrollanterne prøvede derudover at bilde potentielle besøgende ind, at arrangementet var aflyst. Og statsmagtens repræsentanter forsøgte at presse ejeren af de lokaler, hvor arrangementet blev afholdt, til at opsiges kontrakten. Den noget rystede ejer af lokalerne var under indtryk af politiets aggressive fremgangsmåde nær ved at give efter for kravet, da en retskyndig mødedeltager ved navn Reiz fik forklaret både udlejeren og politiet, at kontrakten var retslig bindende. Rasende trak politifolkene sig tilbage, mens de luftede deres utilfredshed. Skuffet indtog de igen deres positioner ved indgangen til beværtningen. Da det statslige undertrykkelsesapparat således ikke ad legal vej var i stand til at forhindre afholdelsen af det fuldt ud lovlige offentlige arrangement, besluttede man sig for at forhindre David Duke i at tale, ved simpelthen at anholde ham, formentlig på forventet efterbevilling. Og således blev Dr. David Duke arresteret endnu før han kunne sætte sit ben i forsamlingshuset, og han blev tillige erklæret for en "uønsket fremmed", mod hvem der angiveligt skulle være et indrejseforbud til Forbundsrepublikken. Mærkeligt nok var der ikke tale om et sådant forbud, da Duke ankom til Frankfurts lufthavn den foregående dag. (cit. Balder.org)

Endnu engang bliver det bekræftet, at de herskende i Tyskland er forbrydere, der gør alt for at underkue ytringsfriheden. Før de tyske socialdemokrater og kristelige bliver frataget magten, kan der ikke blive et sandt demokrati i Tyskland. Man må i det hele rejse spørgsmålet, om det overhovedet kan være i Danmarks interesse at have diplomatiske forbindelser med denne snavsede forbryderstat. Det tyske folk er sundt, men de tyske politikere er forrykte forbrydere.

Kampen mod indvandringen er en kamp for danskheden !

Kampen mod indvandringen er jo ikke blot en politisk kamp, det er også en åndelig kamp, da indvandringen ikke bliver stoppet og indvandrerne hjemsendt, før kulturradikalismen er besejret. Det er kulturradikalismen, der har forgiftet det danske folk, så folket blot ser passivt til under den pågående opløsning af det danske samfund og den danske nationalstat. Allerede i sit udspring omkring 1870 var kulturradikalismen en ikke-dansk og unational bevægelse, og denne ødelæggende åndsretning har igennem mere end hundrede år leveret utallige landsforrædere til brug for de fremmede kræfter, der vil opløse den danske nationalstat og erstatte den med kaotiske og kriminelle ghettosamfund. Hvad der engang begyndte som en hel grotesk overvurdering af den europæiske åndsudvikling i forhold til den danske ånd hos brødrene Brandes, det endte som bekendt i en brutal danskfjendtlig og kosmopolitisk politik, som tilsiger det nationale Danmarks undergang. Kulturradikalismen må altså bekæmpes, for den vil ødelægge Danmark, og den behersker den intellektuelle medieelite, og gen-

nem denne elites propaganda spreder giften sig bestandigt over alt i det danske samfund. Men hvordan besejre en landsskadelig ideologi, der i hundrede år fuldstændigt har domineret den intellektuelle verden? Der findes kun en måde at gøre dette på. Kulturradikalismen har i folket indarbejdet en række grundlæggende principper, og man har bildt folket ind, at disse principper er evige og universelle. Men ved igen og igen at benægte disse princippers gyldighed offentligt og vise, hvor tåbelige de i realiteten er, så kan man frigøre folket fra kulturradikalismens ideologiske kontrol. Angrebet skal simpelthen sættes ind mod kulturradikalismens helligste principper, ved at man offentligt forkaster disse og samtidigt angriber dem som værende affald. Og det centrale kulturradikale princip er påstanden om, at alle mennesker er født lige. Skønt påstanden om dette er meningsløs, da man over alt i verden ser det modsatte manifesteret, så må også dette tåbelige princip offentligt henvises til møddingen, og det må betones, at danskere og fremmede aldeles ikke er og heller ikke bør være lige på no-

gen måder. Og det bør siges klart, at danskerne naturligvis har en fortrinsret til alt i Danmark, og at alle de fremmede nødvendigvis står meget lavere end danskerne i en ren dansk sammenhæng, da Danmark er danskernes land, og de fremmede kun er at regne for uvelkomne gæster. Det er jo ligeledes nødvendigt at bekæmpe de kulturradikales dumme snak om verdensborgere og lignende, idet man fastslår, at danskere er danskere og kun danskere, og at den danske politik faste udgangspunkt kun kan være det danske folks egne interesser og ikke abstrakte konstruktioner og begreber som det humane og det medmenneskelige, der jo intet reelt indhold har men bare repræsenterer en kosmopolitisk terminologi, som de kulturradikale bruger til at fordreje hovedet på danskerne med. Det er også nødvendigt at forkaste den syge opfattelse, at de såkaldte intellektuelle har ret til at fastlægge en politik for folket. Det er folket selv, der skal bestemme og ikke et par halvstuderede røvere, der engang har været i Paris. I det hele skal den forbandede kulturradikale arv kastets over bord.

Sådan takker man for gæstfriheden

I den lille bebyggelse Gullestrup har en afrikansk indvandrerknægt begået en grov sædelighedsforbrydelse. Den 16-årige somalier voldtog en blot 10-årig pige, og efter nogle dage blev han pågrebet. Det er bemærkelsesværdigt, at den 16-årige somalier lige var kommet tilbage til Danmark efter eet års ophold i Somalia, hvor han var på opdragelsesophold. Og hvad lærte han så i Somalia? Somalieren lærte at begå forbrydelser mod danskerne, der som andre kristne er forhadte i Somalia. Somalierne myldrer til, men de hader de europæere, der bliver påtvunget deres selskab. Hvornår lærer danskerne, hvordan somalierne er, så indvandringen kan stoppes og alle somaliere hjemsendes til Afrika, hvor de hører til.

Også Danskernes Parti reagerede på tragedien i Gullestrup. Partiet rapporterer: Lørdag den 19. november blev en blot 10-årig dansk pige voldtaget af en afrikaner i den lille Herning-forstad Gullestrup. Området, hvor omtrent halvdelen er udlændinge, er også tidligere kendt for at være stærkt plaget pga. multikulturen. Fredag den 25. november delte Danskernes Parti omkring 400 løbesedler ud mod danskfjendtligheden i området. En gruppe lokale aktivister fra Danskernes Parti havde besluttet sig for at lave en aktion i kølvandet på den forfærdelige voldtægt. Derfor udarbejdede de midtjyske aktivister en løbeseddel rettet mod danskfjendtligheden. »Da jeg hørte om voldtægten i Gullestrup, blev jeg så vred. Jeg mener ikke det er rimeligt, at danskerne både store som små skal have deres liv smadret, bare fordi politikerne vil internationalisere Danmark,« siger aktivisten Simon, der var hovedmand bag aktionen. »Vi accepterer ikke danskfjendtligheden og vi vil derfor rette vort fokus mod de daglige overfald, voldtægter og forhånelser, som danskerne bliver udsat for pga. multikulturen,« siger partileder Daniel Carlsson og forsikrer om, at der vil komme flere lignende aktioner. »Danskernes Parti vil som navnet indikerer altid tage danskernes parti. Derfor føler vi os forpligtede til at lave denne slags aktioner mod danskfjendtlighed og multikultur. Det kan jeg derfor godt garantere alle for, at der bliver mere af i fremtiden.«

Nationaldemokraterne opfordrer til at modsætte sig svenskfjendtligheden: »Partilederne og politikerne i almindelighed har gang på gang vist deres ukendskab og foragt for det land og det folk, som de er valgt til at repræsentere. Cheferne i det private erhvervsliv og i det offentlige gør deres for at øge strømmen af indvandrere til Sverige gennem deres urimelige snak om behovet for ny arbejdskraft, skønt vi har en stor arbejdsløshed. (...) Dette har skabt et klima, hvor svenskerne forhånes, latterliggøres, nedvurderes og tilsidesættes. Og samtidigt fremhæves alt fremmed som godt, som en gevinst for vort land, som udviklende for vor kultur. Når denne svenskforægtelse efterhånden resulterer i en etnisk betonet kriminalitet rettet mod svenskerne - gør man sit bedste for at fortie det. Intet må stå i vejen for det manglekulturelle eksperiment; svenskernes liv og værdighed tages der intet hensyn til.

Svenskerne må samles og sige nej til statslig sanktioneret svenskfjendtlighed. Svenskerne må stille sig skulder ved skulder og tage stilling for sig selv og vor fælles arv. (...)

Med ovenstående i tanke samles vi derfor, lørdag den 10. december, i Stockholm. Protestmødet er ideologisk og organisatorisk uafhængigt. I gruppen af arrangører findes dog repræsentanter for partier, organisationer og opinionsdannere, som deler den nationale tanke.«

Cit. Nationaldemokraterne

Også i Frankrig føres kampen mod islams terror og censur, og Muhammedtegningerne har en stor symbolsk betydning for denne kamp.

Islamisk terror i Frankrig

Den muhamedanske terror fortsætter verden over, også i Frankrig, og det er ikke mindst ytringsfriheden, som er målet for de muhamedanske terroristers angreb. Den 2. november skriver medierne: »Blad bombet efter Muhammed-vits. Det franske satiriske magasin Charlie Hebdo har fået kontorerne ødelagt af benzinbombe. I magasinet skrev redaktionen, at Muhammed blev "udnævnt som ny redaktionschef. Dagen efter kom reaktionen, skriver BBC. En benzinbombe huserede kontorerne, og hjemmesiden er blevet hacket. På hjemmesiden ses nu et billede af moskeen i Mekka og sætningen "Ingen Gud foruden Allah". Hackerne har lagt en besked på såvel tyrkisk som engelsk på sitet. Allerede i 2007 forsøgte tre muslimske organisationer at få domfældet bladet for at have genoptrykt de Muhammedtegninger, som oprindeligt blev trykt i Morgenavisen Jyllands-Posten. Og i følge BBC oplyser politiet, at magasinets lokaler er raseret, efter at en molotovcocktail blev smidt ind i kontoret.« Ja, de muhamedanske fanatikere i Vesteuropa fører krig mod ytringsfriheden, og de vil fratage europæerne friheden, men den går trods alt ikke, for før det lykkes vil propagandakrigen have udviklet sig til en virkelig blodig krig, og i en sådan bliver de muhamedanske fanatikere trods alt ikke sejrherre. De vil forsvinde i flammerne. Men hvor langt islamiseringen af Frankrig allerede er nået ses i den internationale

presse. Den 24. oktober findes følgende beretning: »Værdigrundlaget i de franske indvandrerforstæder er i stigende grad islam, der vinder frem som den fælles etiske reference, som et tegn på social og kulturel ghettoisering, viser ny undersøgelse. Det er ikke franske, men muslimske værdier, der er det bærende moralske grundlag i de fattige forstæder omkring Paris. "Halal eller ikke halal" er blevet det afgørende etiske spørgsmål, ikke blot for madvarer, men i alle livets forhold, viser en undersøgelse foretaget af et forskerhold omkring en af Frankrigs førende islamspecialister. I et år har Gilles Kepel, professor ved Institut for Statskundskab i Paris og forfatter til en række bøger om radikal islam, sammen med fire andre sociologer interviewet indbyggere i Clichy-sous-Bois og Montfermeil, hvor de tre uger lange optøjer brød ud i november 2005 for at brede sig til andre store franske byer. De har fulgt mødrene, når de henter deres børn i skolen, siddet med ved spisebordet og delt beboernes hverdag. Og det billede, der tegner sig, er et billede af et samfund, der har udviklet sit helt eget værdisæt. "En af de væsentligste ændringer i løbet af de seneste 25 år er udbredelsen af halal, som er eksploderet som udtryk for en fælles identitet. Halal-begrebet er blevet udvidet, det er blevet flyttet fra spisebordet til sengen og udgør komplekse pejlemærker for, hvad der er tilladt og ikke tilladt," konstaterer undersøgelsen "Republikkens forstæder", som er blevet til efter bestilling fra tænketanken

Institut Montaigne. Flere meningsmålinger foretaget af analyseinstituttet IFOP har i de seneste år vist, at den religiøse praksis er i vækst blandt de franske muslimer, hvor 71 procent for eksempel følger ramadanen mod 60 procent i 1989. "Republikkens forstæder" bekræfter denne tendens og graver et spadestik dybere ved at analysere den adfærd og de holdninger, som følger med den mere aktive religionsudøvelse.« Det er jo også indlysende, at denne ghettoisering og islamisering kun kan stoppes gennem nogle omfattende deportationer af de muhamedanske beboere i disse franske forstæder. Hvis man ikke repatrierer de muhamedanske indvandrere, så bliver forstæderne aldrig franske igen, det kan man lige så godt erkende, men det er da også muligt at repatriere muhamedanerne, bare man har den politiske eller den folkelige vilje til det. De fremmede muhamedanere er jo dog stadig bare et etnisk og religiøst mindretal, som flertallet kan klare, hvis flertallet da vil. Det er således mere viljen end mulighederne, der mangler i denne sag.

At de muhamedanske fanatikere fuldstændig overvurderer deres egen position i Vesteuropa, det fik man også et eksempel på, da Egypteren Fadil Suleiman blev smidt af flyet i Oslo på vei til et foredrag og en debat i Tromsø. Han skulle holde et foredrag om islam, og han indbildte sig at kunne ignorere de almindelige regler for god opførsel i flyet, fordi han er en kendt muhamedansk foredragsholder. Først nægtede han pure at lukke sin bærbare computer, da han fik besked på det, og da flypersonalet insisterede og de øvrige gjorde klart, at han ikke havde nogen fortrinsstilling i forhold til dem, så svinede ægypteren personalet og passagererne til, og han blev aggressiv og truende og råbte hysterisk op om de vantro. Derefter blev ægypteren naturligvis smidt af flyet med magt, og flyet gik på vingerne igen mod Tromsø. Ja, muhamedanerne fører sig nu frem som verdens herrer, men de glemmer, at de endnu ikke har erobret verden.

De nye ministre er hyklere, der helt har glemt, hvad de stod for før valget. Medierne skriver: »Før Villy Søvndal (SF) blev minister, var han nådesløs i sin kritik af, at ministrenes øverste embedsmænd plejer omgang med toppen af dansk erhvervsliv i loger, hvor møderne er hemmelige. Men efter at SF-formanden selv har fået en departementschef, som er medlem af en såkaldt VL-gruppe, har han ingen problemer med, at statens mest magtfulde embedsmænd sidder i loge med landets mest magtfulde virksomhedsledere.«

Fodbold og racisme

Engang troede man at den kommunistiske censur var den eneste form for åndelig tvang og censur, der eksisterede, men i de senere år er det gået op for mange mennesker, at der findes en endnu mere smålig og ødelæggende censurform, som går under betegnelsen "den politiske korrekthed". Denne form for censur gennemtvinges nu i alle de såkaldte demokratiske lande i den vestlige verden, hvor man forbyder folk at tænke selv angående forskellen på mennesker. Skønt raceforskelle er åbenlyse for enhver, så benægtes disse forskelle officielt, og taler nogen offentligt om dem, så forfølges de brutalt med bøder og fængsel. Man må gerne tale om sociale forskelle og opdele folk i tabere og vindere, men censuren forbyder enhver omtale af racekarakteristika, uanset hvor tydelige og betydningsfulde de end måtte være. Og denne censur gennemtrænger alle samfund i den vestlige verden, og det sidste eksempel på hævdelsen af censuren finder man inden for sportens verden.

Medierne skriver: »Racisme skal helt ud af fodbold. Det er mottoet for den anti-racistiske kampagne, som det brasilianske fodboldforbund (CBF) netop har startet. - Racisme kan ikke løses ved at give hinanden hånden efter kampen og ingen af de personer, som udsættes for racisme, glemmer det den næste dag, siger CBF-præsident Ricardo Teixeira i en pressemeddelelse. Med de ord kritiserer han indirekte Sepp Blatter, præsidenten for det internationale fodboldforbund (Fifa), som i sidste uge udtalte, at racistiske episoder blandt spillerne under en kamp skulle klares ved at give hånd efter opgøret. Blatter mente heller ikke, at racisme var et stort problem i sporten. Efter de bemærkninger blev Blatter kritiseret fra stort set alle sider af sporten, og FIFA-bossen har efterfølgende undskyldt sine udtalelser. CBF fortæller, at der alene i 2011 har været en del tilfælde med brasilianske spillere, som har været udsat for racisme fra modspillere eller tilhængere. - Det kan ikke forsvares, at fordi man er oppe at køre under en kamp, så siger man racistiske ting. Det hører slet ikke hjemme i sportens verden. - Mennesker, som ikke forstår, at fodbold er for alle, bør få livstidskarantæne, mener Teixeira.«

Det forlyder nu, at der er indført en censur under fodboldkampe, så tilskuere ikke længere må smide bananer ind på banen eller lave forskellige abelyde, når de ser en negerfodboldspiller komme ind på banen. Det er et sørgeligt tidens tegn, at end ikke fodboldtilskuere må udtrykke deres mishag over, at man i europæisk fodbold bruger nogle lejede negre i stedet for landenes egne borgere.

Ja, er man ikke enig med de herskende i deres syn på de farvede folkeslag, så skal man udelukkes af fodbolden for evigt, sådan opererer de politisk korrekte i deres fortvivlede forsøg på at censurere sandheden om de farvede folkeslag bort. Men uanset hvor brutal en censur man gennemtvinger, så vil sandheden dog altid komme for dagen, inden for fodboldens verden og alle andre steder. Hvis man kan lære noget af Sovjetunionens store sammenbrud, så er det netop, at en censur gennemført af de politisk korrekte aldrig kan forhindre sandheden i at komme ud, og at hele systemet styrter sammen, når sandheden endelig bryder igennem censuren. At indføre censur svarer til at bygge et dige af en bestemt højde som forsvar mod vandet, der bestandigt stiger.

I øvrigt - hvad er det overhovedet at "sige racistiske ting". Er det at kalde en neger for en neger, er det at kalde en farvet for en farvet, er det at kalde en mulat for en mulat, er sandheden om de farvede folkeslag virkelig kontroversiel? Ingen hvide mennesker vil blive fornærmede over at blive kaldt hvide, ingen kineser vil blive fornærmet over at blive kaldt kineser, hvorfor er det så en forbrydelse at kalde en sort for en neger, når han nu engang er neger? Det synes nærmest som om, at mange farvede folkeslag skammer sig over deres egen afstamning, hvilket jo er meget mærkeligt. Men uanset hvor megen censur, man indfører, så vil det aldrig komme dertil, at folk benægter, hvad deres egne øjne ser og begynder at kalde negre for hvide, heller ikke på fodboldbanen.

Om indvandringen til Norden

Den svenske befolknings sammensætning ændrer sig på grund af indvandringen. Omkring 20 procent af befolkningen er nu ikke-svensk. Den svenske befolkning består altså i stadig stigende omfang af indvandrere og deres efterkommere. Avisen Dagens Nyheter har været igennem statistikkerne og skriver, at 14,7 procent af befolkningen, der er på omkring 9,4 millioner mennesker, er født i udlandet. Men hver femte svensker har indvandrerbaggrund. Ifølge avisen var blot én procent af befolkningen født i udlandet for 60 år siden. For 30 år siden var det 6,7 procent.

Ifølge officielle danske tal var der i januar 2010 542.738 indvandrere eller efterkommere af indvandrere i Danmark. Tallet, der kommer fra det nu nedlagte Integrationsministerium, svarer til 9,8 procent af befolkningen. Og det uofficielle og sande tal er desværre endnu højere. Og næsten halvdelen af 1500 asylansøgere, der frivilligt har forladt Norge og er rejst hjem til Irak igen, fortryder, at de begav sig ud på rejsen til Norge. Christian Michelsens Institutt (CMI) har undersøgt forholdene, rapporterer norsk TV2. - Så mange som 40 procent af de, der kom her, og som returnerer, fortryder faktisk, at de traf beslutning om at komme til Norge, siger statssekretær i justitsministeriet i Oslo Pål Lønseth. - De ser, at udviklingen i hjemlandet er gået rigtigt godt, og at de har sat livet på standby her, siger statssekretæren. Rapporten blev offentliggjort onsdag den 23. november, og den fortæller også, at mange af asylansøgerne, som er rejst frivilligt hjem, løj, da de skulle fortælle, hvorfor de kom til Norge. - En god del af dem erkender, at de ikke havde behov for international beskyttelse, men at de reelt kom her som arbejdsimmigranter, siger Lønseth. Ja, og hvorfor overrasker dette os ikke det mindste! Fordi modstanderne af indvandringen i årtier har vidst, at de såkaldte flygtninge bare helt samvittighedsløst lyver for at få den ønskede opholdstilladelse. Indvandrermodstanderne har igen og igen fortalt offentligheden dette, men man ville ikke tro på det, og først nu mange år senere erkender også myndighederne i Norden, at indvandrermodstanderne hele tiden har haft ret.

Politi og retsvæsen

Når opgøret med indvandringen kommer, så skal vi ikke vente nogen hjælp fra det danske politis side. Politiet fortrækker at hjælpe politikerne og de fremmede, hvilket jo ikke mindst ses i den direkte sjofle behandling, som politiet har givet organisationen Stop islamiseringen af Danmark (Siad). Politiet har gentagne gange ødelagt organisationens demonstrationer og medvirket til at forfølge organisationen juridisk, og dette bare for at hjælpe de ledende politikere med at holde hånden over de fremmede. Politiets ledelse lefler for de fremmede på det mest perverse. På denne baggrund kan man ikke hykle nogen større sorg over, at en betjent skyder sig selv. Man kan jo også vente alt dårligt fra politiets side, for et politi, der svigter folket, udvikler al mulig råddenskab. Og om dette skriver medierne: »En 45-årig politibetjent begik i nat selvmord i en patruljevogn i Roskilde politigård kort tid efter, at han var blevet anholdt for spirituskørsel. Mordvåbnet var betjentens eget tjenestevåben. Et våben, han aldrig burde have haft adgang til, men som han alligevel fik mulighed for at fiske op af sin taske på grund af en procedurefejl. Under normale omstændigheder bliver anholdte altid kropsviseret, og deres bagage bliver gennemført, men det skete ikke i dette tilfælde. Det oplyser vicesstatsadvokat Mette Vestergaard. »Betjentene kan ikke forklare, hvorfor de ikke havde sikret sig, at han ikke havde et våben inde for rækkevidde. Han var deres kollega, og da de kom for at hente ham, virkede han ifølge dem stille og rolig og overhovedet ikke som en, der kunne finde på at begå selvmord«, siger hun.« Jo, det er da nemt at forklare, at betjenten fik lejlighed til at skyde sig selv, for det ligger allerede i ordene ”han var deres kollega”. Politiets misforståede kollegialitet gør nemlig, at betjentene automatisk får en særstatus, når de bliver anholdt, men det kan betjentene slet ikke leve op til, for der er lige så mange forbrydere i politikorpset, som blandt 10.000 almindelige borgere. Hvis man ser bare et par år tilbage i aviserne, så vil man da også opdage, at betjente i løbet af det sidste par år er blevet sigtet for tyveri, røveri, vold, incest, skyldnersvig, narkohandel, ja, der findes simpelthen ikke den

forbrydelse, som betjente ikke har været sigtet for. Der er altså ingen grund til specielt at stole på betjente, og derfor skal anholdte betjente naturligvis også afvæbnes som andre folk, alt andet er idioti, hvilket jo også viste sig.

Men det er ikke kun politiet, der er utroværdigt i national henseende, det er retsvæsenet også, for retsvæsenet deltager ivrigt i jagten på alle, der siger eller skriver noget ufordelagtigt om de fremmede eller om de fremmedes moskeer. Også når det blot er ment som en egentlig humoristisk bemærkning. Dagspressen skrev: »Mand fra Løgumkloster dømt for racisme på nettet. ”Godt, for så lukker vi dem alle inde og sprænger dem i luften”. Med disse ord kommenterede en 58-årig mand fra Løgumkloster i februar en artikel om en ny moské på vej i København på jv.dk. Den 58-årig skrev bemærkningen i kommentarfeltet under artiklen og lagde den online. Dagen efter blev hans profil blokeret, og en privatperson anmeldte ham for racisme. Nu har skribenten fået sin dom. Den kom til at lyde på 10 dagbøder a 150 kroner,. – Det har jeg desværre skrevet, det skulle være en smart bemærkning, sagde den 58-årige i retten. Han modtog dommen, der med hensyn til hans privatøkonomi ligger noget under de 5000 kr. i bøde, som anklagemyndigheden havde krævet.» Stikker-svin er der desværre nok af her i landet, og de fremmedleflende myndigheder følger ivrigt deres angiverier op. Hvad der bare siges som en morsomhed bliver straks gjort til en stor forbrydelse af retsvæsenet. Vi trænger til et helt nyt retsvæsen, der ikke dømmer efter en forbryderisk lovgivning som paragraf 266b men alene efter det danske folks behov, og vi trænger til et nyt politi, der er danskernes eget politi og ikke de fremmedes politi.

En uretfærdig dom

En mærkelig sag er blevet afgjort på en højst uretfærdig måde af Landsretten. Organisationen Stop Islamiseringen af Danmark (Siad) og søsterorganisationen Stop Islamiseringen af Europa (Sioe) skal betale 80.000 kr. i erstatning til tegneren Kurt Westergaard samt 70.000 kr. i bøder og sagsomkostninger efter landsrettens afgørelse i den pågældende appelsag. Siad med formand Anders Gravers i spidsen har tidligere tabt sagen ved Retten i Aal-

Den nye regering har fremlagt sit finanslovsforslag, og skønt der kun er mindre ændringer i forhold til den tidligere regerings forslag, så har den nye finanslov dog flere meget ubehagelige punkter, der vil trække endnu flere såkaldte flygtninge og indvandrere fra den tredje verden til landet. Der afsættes således 340 mio. kr. til afskaffelse af starthjælp, introduktionsydelse og kontanthjælpsloft samt 260 mio. kr. til afskaffelse af loftet over børnefamilie- og ungeydelsen. Der afsættes desuden 200 mio. kr. årligt i 2012 og 2013, så asylansøgere kan bo udenfor asylcentre. Gebyret ved ansøgning om familiesammenføring afskaffes. Fra satspuljen afsættes 61 mio. kr. i 2012 til bedre integration.

borg. Sagen er baseret på en demonstration i 2008, hvor de to organisationer benyttede Kurt Westergaards berømte tegning af Muhammed med en bombe i turbanen på en række plakater. Det var en krænkelse af ophavsretten, mente Dansk Journalistforbund og Kurt Westergaard, og det gav retten dem ret i. Trods dommen skal Kurt Westergaard ikke regne med at få pengene. ”Jeg betaler ikke en øre. Der er 20-30 hjemmesider, hvor man kan finde tegningen, så jeg er åbenbart den eneste, der ikke må vise den,” siger Anders Gravers.

Og Anders Gravers har jo ret. Den berømte tegning er overalt på Internettet, og ingen hyler op over det. Hvorfor må Anders Gravers og Siad ikke bruge tegningen, når utallige andre må uden at blive kritiseret for det? Desuden er det helt uforståeligt, at Kurt Westergaard vil være så smålig, når det drejer sig om benyttelsen af den tegning, der har en så stor politisk betydning. Han skulle heller ikke være så rethaverisk, når han betænker, at det er skatteyderne, og dermed også Anders Gravers, der sørger for hans beskyttelse mod de muhamedanske fanatikere, som vil slå ham ihjel. Nej, Kurt Westergaard burde tværtimod arbejde for den størst mulige udbredelse af den berømte Muhammedtegning og ikke bare forsøge at rage penge til sig. Det er trods alt den tegning, der for alvor har placeret ham i den offentlige bevidsthed, så af hensyn til sit eftermæle skulle han selvfølgelig give alle lov til at anvende tegningen i agitationen mod islam, hvor tegningen selvsagt har stor betydning.

Om PET

At folkene fra Politiets Efterretningstjeneste ikke er de skarpeste knive i skuffen, det kan nok ikke komme som en overraskelse for nogen, men det kan dog måske stadig undre, at de kan fremkomme med offentlige tilkendegivelser, der er indbyrdes modstridende og derfor også meningsløse. Den 17. november skriver medierne følgende: »Breivik kan inspirere højreekstremister. Et begrænset antal personer på den ekstreme højrefløj forbereder sig til en "fremtidig racekrig", lyder vurderingen i ny PET-rapport. Der er intet tegn på, at danskere på nogen måde var involveret i planlægningen eller udførelse af Anders Bering Breiviks terrorangreb i Norge 22. juli. Det konkluderer Politiets Efterretningstjeneste (PET) i en rapport om den politiske ekstremisme i Danmark. Rapporten - der også indeholder vurderingen af truslen fra ekstremistiske miljøer i Danmark samt konkrete anbefalinger fra PET til, hvordan indsatsen mod ekstremisme kan forstærkes yderligere - blev sat i gang på baggrund af netop det norske terrorangreb. Og selvom ingen danskere synes at have været involveret i den konkrete sag, vurderer PET, at norske Anders Bering Breivik kan influere det ekstremistiske højremiljø herhjemme. - PET vurderer, at terrorangrebet i Norge den 22. juli 2011 kan have en inspirerende effekt på enkeltpersoner, men også på mindre grupper, lyder det i redegørelsen. PET anslår, at der i Danmark alene er "et begrænset antal personer" i de ekstreme højremiljøer, som har "voldelig intention og kapacitet til at udgøre en sikkerhedsmæssig trussel". Der er dog personer i højremiljøet, der er i færd med at forberede sig til en fremtidig racekrig i Danmark. - De søger bl.a. at opnå færdigheder i såvel våbenbrug som kampsport, fremgår det af rapporten, der også understreger, at der er det højreorienterede miljø er forbindelser til ligesindede i udlandet, og at der fortsat bliver rekrutteret, eksempelvis via hooligan-miljøet.«

Og nu må man så stille spørgsmålet til PET-folkene, hvordan i alverden skulle Anders Bering Breiviks angreb på den norske regering og de norske socialdemokrater kunne inspirere til en racekrig? Skønt socialdemokraterne optræder som landsforrædere, så tilhører

de dog alligevel ikke en fremmed race. Hvis Breivik skulle inspirere til en racekrig, så burde han vel have angrebet de fremmede og ikke hans egne landsmænd. Der er altså noget helt galt med logikken i Politiets Efterretningstjeneste, når man her mener, at Breivik kan inspirere til racekrig. Nej, inspirationen til en racekrig kommer fra et helt andet sted, nemlig fra indvandringen, der i sig selv nødvendigvis må fremkalde en racekrig. Når hele skarer af fremmede strømmer ind i et allerede beboet område, så siger både historien og logikken, at det før eller siden vil komme til et opgør mellem de fremmede og de oprindelige indbyggere, og at dette opgør vil tage form af en racekrig, det er jo en naturlig følge af, at indvandringen kommer fra den anden side af jordkloden og ikke fra nabolandene. Sagen er altså den, at racekrigen ikke kommer, bare fordi nogle enkeltpersoner forsøger at fremkalde den, men at den kommer som en uundgåelig følge af den direkte forbryderiske indvandringspolitik, der føres af det officielle Danmark. Og dette betyder jo også, at man ikke kan forhindre racekrigen ved at overvåge nogle personer og evt. smide dem i fængsel, nej, hvis man virkelig vil undgå racekrigen, så er der kun en vej, en generel repatriering af de fremmede, for er de fremmede først ude af landet, så er racekrigen selvsagt også umulig. Det er meget ejendommeligt, at Politiets Efterretningstjeneste ikke interesserer sig mere for de to virkelige terrortrusler mod det danske samfund, truslen fra islam og truslen fra de venstreorienterede. I de sidste par år har man afsløret en lang række helt konkrete attentatrusler fra muhamedanske indvandreteres side, og de venstreorienterede bøller har udøvet gadgeterror flere steder i landet. Se, det er helt reelle trusler mod samfundet som PET burde holde sig til i stedet for at spekulere i noget, som de kalder højreekstremister. Og nu dette udtryk ekstremister, hvad mener man egentlig med det? Hvis det er politiske fanatikere, man mener med udtrykket, så kan man da lige så vel kalde socialdemokrater og liberale ideologer for ekstremister som de danske patrioter. Vort samfundssystem er i det hele taget fyldt med folk, der i deres systemtro er en form for fanatikere, da de overhovedet ikke kan forestille sig noget som helst an-

Politiets Efterretningstjeneste på Klausdalsbrovej udsender nogle temmelig modstridende tilkendegivelser angående terrortruslen.

det end det nuværende samfundssystem. Det var mere relevant at kalde sådanne systemtro personer for ekstremister. I øvrigt er træning i kampsport og våbenbrug da meget nyttig og legitim, uanset hvad PET siger, for i vore dage kan man hver dag risikere at blive angrebet af fremmede forbrydere, som hele landet er overfyldt med. Når politikerne lukker de vældige skarer af fremmede ind i landet, så ville det være godt om alle danskere blev trænet i kampsport og våbenbrug, for det kan der virkelig blive brug for i fremtiden.

Illegale indvandrere

Tusindvis af illegale indvandrere lever skjult i Danmark. Ingen ved hvor mange - men politi og eksperter fastslår nu, at tallet er væsentligt højere end de 1-5.000, man tidligere har antaget. Ja, tallet kan være 20-30.000 illegale indvandrere. De mange illegale fremmede er f.eks. flygtninge uden opholdstilladelse og afviste asylansøgere, tiggere, gademusikanter, tyvebander og handelede kvinder. Og der er også tale om organiserede netværk, hvor indsmuglede indvandrerflokkede lever under falske identiteter styret af kriminelle bagmænd. Helle Stenum, der blandt andet forsker i au pair-problematikker og illegal indvandring, gør opmærksom på, at myndighederne tilsyneladende ikke har ønsket at afdække omfanget af problemerne med illegale fremmede i Danmark. - Hvis man får synliggjort gruppen, får man også synliggjort problemet, siger hun. Og det myndighederne slet ikke interesserede i, for så skal man jo gøre noget ved problemet, dvs. pågribe og hjemsende de illegale fremmede, og det vil man ikke, for det kræver ressourcer, og i øvrigt vil man meget hellere holde hånden over de illegale fremmede.

En "undersøgelse"

Endnu engang har man iværksat en kampagne, der skal åbne for en øget indvandring til Danmark. Politikere, mediefolk og de såkaldte eksperter vil igen forsøge at føre offentligheden bag lyset med tåbelige propagandahistorier om, hvor vidunderlige og nyttige de fremmede er, og hvor dårlige danskerne er. Og som sædvanligt er udgangspunktet for kampagnen en såkaldt undersøgelse, der skal påvise de fremmedes store potentiale. Sådanne undersøgelser kender vi alt for godt, der har været utallige af dem, det er blot propaganda pakket ind i en pseudovidenskabelig præsentation, men medierne tager det naturligvis alvorligt, ikke fordi mediefolkene egentlig tror på den såkaldte undersøgelses resultater, men fordi de gerne vil støtte kampagnen for en øget indvandring til Danmark. Den 16. november skriver Berlinske Tidende bl.a. følgende: »Udlændinge, der kommer til Danmark for at arbejde, er en kæmpe overskudsforretning, viser helt nyt forskningsprojekt. Regeringen åbner for bedre vilkår for højtuddannede indvandrere. Højtuddannede, der indvandrer til Danmark for at arbejde, kan være med til at redde fremtidens danske velfærd. De betaler mere i skat, de går halvt så meget til læge, er mindre i kontakt med retssystemet og benytter i mindre grad daginstitutioner end den gennemsnitlige dansker. Og så er de en stor overskudsforretning for Danmark. Det viser den første opgørelse af højtuddannede indvandreres bidrag til de offentlige kasser udarbejdet af blandt andre professor og tidligere økonomisk vismand Jan Rose Skaksen fra Copenhagen Business School. Opgørelsen tager udgangspunkt i 3.500 højtuddannede indvandrere, der arbejdede i Danmark i 2009. I gennemsnit bor en højtuddannet indvandrer med familie otte år i Danmark og bidrager i alt med 1,9 millioner kroner. Til sammenligning er hver nyfødt dansker i gennemsnit en underskudsforretning, mens den højtuddannede dansker giver et mindre overskud.« Ja, genkender vi ikke dette? Jo, det gør vi, for vi har hørt det samme forrykte sludder utallige gange. Om de højtuddannede fremmede, der er meget mere økonomisk værdifulde end danskerne. Man har bestukket en gammel nar fra Handelshøjskolen til at fremkomme med undersøgelsen, der skulle dokumentere forholdet, og denne Jan Rose Skaksen gør, hvad han bliver betalt for, og han leverer de tåbelige løgne, som fremmedvennerne har brug for. Nu er der bare eet problem! De såkaldte højtuddannede fremmede, der omtales i undersøgelsen, det er ikke nogen, som danskerne møder til hverdag. Tværtimod, så møder de kun fremmede, der tigger om flere ydelser fra staten, fremmede, der ikke betaler skat i Danmark, fremmede der bestandigt skal serviceres, dvs. fremmede, der blot er en belastning for Danmark. Men de fremmede skal frelse vor velfærd, påstår fremmedvennerne stædigt, og det skønt al vor erfaring med fremmede entydigt peger på, at de fremmede er en møllesten om halsen på os.

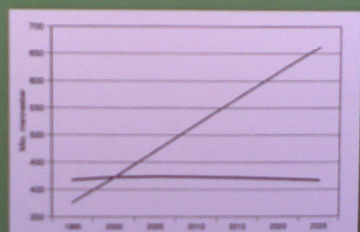
Fra Østeuropa - programmer for sigøjnere

I Østeuropa er problemet med de etniske mindretal nu blevet så stort, at man i flere stater har iværksat omfattende sociale programmer, der skal gøre de etniske mindretal mindre fremmede i forhold til den oprindelige befolkning. Dette er en helt håbløs bestræbelse, simpelthen fordi den som udgangspunkt har den fejlagtige opfattelse, at de etniske mindretals fremmedhed bliver mindre, hvis der sker en social udjævning mellem det etniske mindretal og den oprindelige befolkning. Sagen er imidlertid, at fremmedheden konstitueres af det etniske og ikke af det sociale, så uanset hvor mange penge man pumper i disse programmer vil det intet ændre. Det er en grundlæggende forkert antagelse hos fremmedvennerne, at man kan gøre fremmede mere acceptable bare ved at gøre dem mere velhavende. At det er forkert ser man af utallige historiske eksempler; jøderne i Zarens Rusland blev f.eks. ikke mere populære hos russerne, skønt de som gruppe betragtet var betydeligt mere velhavende og ofte havde en højere social status end russerne, snarere tværtimod, og det samme kunne der nævnes utallige andre eksempler på. Fremmedvennerne gør derfor regning uden vært, når de forsøger at løse problemet med de etniske mindretals fremmedhed i forhold til landenes egen befolkning gennem sociale programmer, og vi ser det samme i Danmark. Skønt man pumper utallige millioner i ghettoområderne, så bliver indvandrerne ved med at være lige fremmede i forhold til danskerne.

Fagforeningerne arbejder desværre ikke længere for medlemmerne, for fagorganisationerne er blevet en del af systemet, og de sætter systemets interesser højere end medlemmernes. Dette har naturligvis ført til, at fagorganisationerne har stadig færre medlemmer, og nu begynder det at gøre ondt på fagorganisationerne, som savner de mange medlemsbidrag. Og hvad gør fagorganisationerne så? Jo, de foreslår en særlig skat på alle de ansatte, der ikke er medlemmer af fagorganisationerne, og denne "skat" skal finansiere fagorganisationerne. Vil folk ikke frivilligt betale til fagorganisationerne, så skal de tvinges til det. Medierne skriver: »Medlemmerne siver til de billigere, gule fagforeninger, som ikke har de samme udgifter til at lave overenskomster og sikre arbejdsmiljøet ude på gulvet. Det vil 3F og Det Danske EL-Forbund have gjort noget ved. Alle medarbejdere bør betale for det arbejde, som LO-forbundene har med at vedligeholde overenskomster - det gælder også dem, der enten står uden for en fagforening eller er i stald hos en af de gule. Pengene kunne ifølge Dansk El-Forbunds formand eksempelvis indbetales til en fond. Så ville LO-forbundene få færre udgifter. Besparelsen skal bruges på at sænke fagforeningskontingentet.« Hvad er det dog for et arbejde, som fagorganisationerne har med at "vedligeholde" overenskomsterne? Overenskomsten gav ikke noget sidste gang, og det samme vil gentage sig ved den kommende overenskomst, det har fagorganisationerne jo allerede indrømmet. Men hvorfor skulle lønmodtagere dog betale for noget arbejde, der ikke fører til noget resultat? At nogle fede fagforeningsbosser mødes med nogle nærige arbejdsgiverrepræsentanter, det er da ikke noget værd i sig selv. Det er netop fordi fagorganisationerne ikke opnår noget af betydning for medlemmerne, at mange lønmodtagere ikke længere vil være medlemmer. Hvis fagorganisationerne virkelig vil have besparelser, så kan det ske ved salg af de store flotte hovedkontorer og afskedigelsen af de utallige pampere, som fagorganisationerne er belemret med. Der skal ikke udskrives en "skat" til fagorganisationerne, bare fordi de er så uduelige, at folk ikke strømmer til, det må jo da være fagorganisationernes eget problem. Og arbejdede fagorganisationerne for medlemmerne og ikke for systemet, så havde man ikke noget problem.

Fædreland eller beboet område?

100 epistler mod Danmarks islamisering og for repatriering

Peter Neerup Buhl

Peter Neerup Buhl har tidligere skrevet artikler til Tidehverv og biografier over kendte danskere: C.E. Frijs, H.J. Hansen, Gudmund Schütte og Thorkild Gravlund. Han har desuden skrevet bøgerne Retssagen mod Islamlobbyen (1999, sammen med Mogens Glistrup), Grundtvig og nutidens kamp for Danmark 2000, Menneskerettigheder i konflikt 2001, Bag forskningens facade 2005.

Fædreland eller beboet område?

Poul Vinther Jensen sendt Patrioten en anmeldelse af en ny bog, og han skriver: »Forfatteren Peter Neerup Buhl har atter skrevet en væsentlig bog. Titlen er "FÆDRELAND ELLER BEBOET OMRÅDE?" med undertitlen "100 epistler mod Danmarks islamisering og for repatriering". Bogen er på 294 sider og udgivet med støtte fra Danmarksfonden af 5. Maj og af tænketanken DDD - "Deislamisering, Desintegration, Dekolonisering".

Hvis man er bekendt med forfatterens tidligere bogudgivelser, så er man forberedt på, at de 294 sider præsenterer så mange oplysninger, at det vil tage et stykke tid at få nærlæst bogen. I de 100 epistler gennemgår PNB et antal af vinkler på begrebet indvandring og befolkningstilvækst, og han tegner ikke noget lyst billede af fremtiden.

På side 30 skriver forfatteren om Dansk Industris fhv. direktør Hans Skov Christensen, der i sin bog "Til et folk de alle hører" fra 2003 fremfører sit budskab om Danmarks "behov" for indvandrerne", selv om han også til fulde indser de alvorlige farer, der er forbundet med masseindvandringen. Men vi har åbenbart intet alternativ, hævder Hans Skov Christensen, og han skriver følgende: "I det 21. Århundrede vil vi for alvor være kommet over klassekamp-modsætningerne mellem danskerne. Til gengæld tror jeg, at Danmark i endnu højere grad kommer til at opleve modsætninger mellem danskere og ikke-danskere. Den vestlige verden vil generelt blive mødt af en udfordring, der består i at modtage grupper af mennesker med andre traditioner."

Hans Skov Christensen tager lidt let på fremtiden. Ifølge en ny beregning af "Pew Research Center", vil antallet af muslimer globalt stige til 2,2 milliarder i 2030 sammenlignet med 1,6 milliarder i 2010. For de fleste vil disse tal fortælle alt.

I løbet af 20 år står der 600 millioner muslimer mere foran det rige Vesten. Blot 10-15 procent af disse forsøger at trænge ind i det rige Vesten, vil det betyde store problemer. Problemer som især Europa allerede er bekendt med.

Men der er jo i disse multikulturelle tider ikke noget problem. Vi får stadig af den såkaldte elite at vide, at det er en nødvendighed Vesten åbner sine døre for den islamiske indvandring.

Peter Neerup Buhl, der er en indsigtfuld person, har fundet frem til nogle udsagn fra 1933 og 1936. Her kan man læse om nogle opfattelser af, hvad et Folk og en Nation betyder.

"På Socialdemokratiets kongres i 1935 udtalte Stauning, at partiet havde en nation. Det var ikke en, de havde valgt, men bare en de havde. Det primære mål var, ifølge talen på kongressen, ikke længere at føre en politik, der var til gavn for arbejderklassen eller at værne om identiteten som arbejder, men derimod at føre en politik, der gavne den danske nation, eftersom de danske arbejdere mest af alt var danskere."

Og en af Staunings nærmeste, Hans Nielsen, udtalte i 1933 i Rigsdagen: "Det danske hus, det siger jeg, er et smukt hus i nationernes række. Dets høje standard har bondestanden og arbejderstanden hver på sin måde bidraget til, og tåbelige måtte arbejderne være, om de ikke ville værne om og forsvare dette hus"

Når det gælder det forløsende ord REPATRIERING, er bogen fyldt med beskrivelser af nødvendigheden af repatrieringer, der har fundet sted så sent som før og efter Anden Verdenskrig med statsmanden Winston Churchill som den ledende kraft. Selv om der findes moderate muslimer, så er det en realitet, at Islam - ikke er moderat. Derfor vil Europa og det øvrige Vesten komme til at tage stilling til repatrieringer efter 50 års letsindig og uforstandig statsførelse. Det er denne udfordring Vesten står overfor. Og det er dette, at bogen handler om.«

Poul Vinther Jensen oplyser desuden, at bogen nu sælges gennem Den Danske Forening og i bibliotekssystemet har betegnelsen ISBN 87-90183-09-7.

**Patrioten ønsker alle
læsere
en god jul**

Internetmagasinet Patrioten udkommer hver måned.

Patrioten. Boks 1848. 2300 København S
www.patrioten.org / mail@patrioten.org
Redaktør: Kaj Vilhelmsen
Bidrag til Patrioten kan sendes til girokonto:
1-699-7668.